

இனிமையான குழந்தைகளே! நீங்கள் கர்மாதீத நிலை அடைந்து செல்ல வேண்டும், ஆகையால் உள்ளுக்குள் எந்த நோயும் இருக்கக் கூடாது. தன்னை சோதனை செய்து குறைகளை நீக்கிக் கொண்டே செல்லுங்கள்.

கேள்வி: எப்படிப்பட்ட மனநிலையை உருவாக்குவதில் முயற்சி தேவைப்படுகிறது? அதற்கான முயற்சி என்ன?

பதில்: இந்த கண்களினால் பார்க்கும் எந்த பொருளும் எதிரில் வரக் கூடாது. பார்த்தும் பார்க்காமல் இருங்கள். தேகத்தில் இருந்து கொண்டே ஆத்ம அபிமானியாக இருங்கள். இந்த மனநிலையை உருவாக்குவதற்கு நேரம் தேவைப்படுகிறது. புத்தியில் தந்தை மற்றும் வீடு தவிர வேறு எந்த பொருளின் நினைவும் வரக் கூடாது. இதற்கு உள்ளோக்கு முகமுடையவர்களாகி சுய பரிசோதனை செய்ய வேண்டும். தனது ஆன்மிக முயற்சியின் புள்ளி விவரம் (சார்ட்) வைக்க வேண்டும்.

ஓம்சாந்தி! இனிமையிலும் இனிமையான, செல்லமான ஆன்மீகக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் நாம் நமது தெய்வீக இராஜ்யம் ஸ்தாபனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம், இதில் இராஜாக்களும் இருக்கின்றனர், பிரஜைகளும் இருக்கின்றனர் என்பதை அறிவீர்கள். அனைவரும் முயற்சி செய்கிறீர்கள். யார் அதிகமாக முயற்சி செய்கிறார்களோ அவர்கள் அதிக பரிசு அடைகின்றனர். இது ஒரு பொதுவான நியமம் ஆகும். இது ஒன்றும் புதிய விசயமல்ல. இதை தெய்வீகப் பூந்தோட்டம் என்றும் கூறலாம் அல்லது இராஜ்யம் என்றும் கூறலாம். இப்பொழுது இது கலியுக பூந்தோட்டம் அதாவது முட்கள் நிறைந்த காடாகும். இதிலும் சில மரங்கள் அதிக பழங்கள் கொடுக்கக் கூடியதாகவும் இருக்கின்றன, சில மரங்கள் குறைந்த பழங்கள் கொடுக்கக் கூடியதாகவும் இருக்கின்றன. சில பழங்கள் குறைந்த பழச்சாறு கொடுப்பவைகளாக இருக்கின்றன. மலர்களிலும் இவ்வாறு விதவிதமான மலர்கள் உள்ளன. இதே போன்று குழந்தைகளாகிய உங்களிலும் வரிசைக்கிரமமான முயற்சியுடையவர்கள் இருக்கிறீர்கள். சிலர் மிக நல்ல பலன் கொடுக்கிறீர்கள், சிலர் மிக குறைந்த பலன் கொடுப்பவர்களாக இருக்கிறீர்கள். வித விதமான மரங்கள் உள்ளன. இது பலன் கொடுக்கும் பூந்தோட்டமாகும். இங்கு தெய்வீக மரம் ஸ்தாபனை ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது. அதாவது முந்தைய கல்பத்தைப் போன்று பூக்கள் நிறைந்த பூந்தோட்டம் ஸ்தாபனை ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது. சிறிது சிறிதாக வரிசைக்கிரமமான முயற்சியின்படி இனிய, நறுமணமுள்ளவர்களாகவும் ஆகிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இப்பொழுது பல வகைகள் இருக்கிறது அல்லவா! தந்தையின் முகம் பார்ப்பதற்காக தந்தையின் எதிரில் வருகிறீர்கள். பாபா நம்மை சொர்க்கத்திற்கு எஜமானர்களாக ஆக்குகிறார் என்பதை அவசியம் புரிந்திருக்கிறீர்கள். இந்த நம்பிக்கை குழந்தைகளிடம் இருக்கிறது. எல்லையற்ற பாபா நம்மை எல்லையற்ற எஜமானர்களாக ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறார். எஜமானராக ஆவதில் அதிக குஷியும் ஏற்படுகிறது. எல்லைக்குட்பட்ட எஜமான் ஆவதில் துக்கம் இருக்கிறது, இந்த விளையாட்டே சுகம் மற்றும் துக்கத்திற்கானதாக உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் இது பாரதவாசிகளுக்காக மட்டுமே உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதலில் தனது வீட்டைக் கவனியுங்கள் என்று குழந்தைகளுக்கு முதலில் பாபா கூறுகின்றார். வீட்டு உரிமையாளரின் பார்வை வீட்டின் மீது இருக்கும் அல்லவா! ஆக தந்தையும் அமர்ந்து ஒவ்வொரு குழந்தையையும் பார்க்கின்றார் - இவரிடத்தில் என்னென்ன குணங்கள் இருக்கின்றன? என்ன அவகுணங்கள் இருக்கின்றன? குழந்தைகளும் சுயம் அறிவீர்கள். குழந்தைகளே, நீங்கள் அனைவரும் அவரவர்களது குறைகளை எழுதி வாருங்கள் என்று தந்தை கூறினால் உடனேயே எழுத முடியும். நான் எனக்குள் என்னென்ன குறைகளை உணர்கிறேன்? ஏதாவது குறைகள் நிச்சயமாக இருக்கும். சம்பூர்ணமாக யாரும் ஆகவில்லை. ஆம், கண்டிப்பாக ஆக வேண்டும். கல்ப கல்பமாக ஆகியிருக்கிறோம். இதில் எந்த சந்தேகமும் கிடையாது. ஆனால் அந்த நேரத்தில் குறைகள் இருக்கின்றன. அவைகளைப் பற்றிக் கூறும் பொழுது தான் பாபாவும் அவைகளைப் பற்றியும் புரிய வைப்பார். இந்த நேரத்தில் பல குறைகள் இருக்கின்றன. தேக அபிமானத்தின் காரணத்தினால் தான் அனைத்து முக்கிய குறைகளும் வருகின்றன. பிறகு அது மிகவும் தொந்தரவு செய்கிறது. மன நிலையை முன்னேற்ற விடுவது கிடையாது. ஆகையால் இப்பொழுது முழுமையாக முயற்சி செய்ய வேண்டும். இந்த சரீரத்தையும் இப்பொழுது விட்டு விட்டுச் செல்ல வேண்டும். இங்கேயே தெய்வீக குணங்களையும் தாரணை செய்து செல்ல வேண்டும். கர்மாதீத நிலை அடைவதன் பொருளையும் பாபா புரிய வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். கர்மாதீத நிலை அடைந்து செல்ல வேண்டும், ஆகையால் எந்த குறையும் இருக்கக் கூடாது. ஏனெனில் நீங்கள் வைரமாக ஆகிறீர்கள் அல்லவா! என்னிடத்தில் என்னென்ன

குறை இருக்கிறது? என்பதை ஒவ்வொருவரும் அறிவீர்கள். ஏனெனில் நீங்கள் சைத்தன்யமாக இருக்கிறீர்கள். ஜட வைரத்தில் கரைகள் இருந்தால் அதை நீக்க முடியாது. நீங்கள் சைத்தன்யமாக இருக்கிறீர்கள். உங்களால் இந்த குறைகளை நீக்க முடியும். நீங்கள் சோழியிலிருந்து வைரம் போன்று ஆகிறீர்கள். நீங்கள் தன்னை நல்ல முறையில் அறிவீர்கள். என்ன குறை இருக்கிறது? உங்களை முன்னேற்ற விடாத குறை என்ன இருக்கிறது? என்று சர்ஜன் கேட்கின்றார். குறைகள் அற்றவர்களாக கடைசியில் ஆவீர்கள். அவை அனைத்தையும் இப்பொழுது நீக்க வேண்டும். ஒருவேளை குறைகளை நீக்க முடியவில்லையெனில், வைரத்தின் மதிப்பு குறைந்து விடும். இவரும் மிகப் பெரிய பக்கா வியாபாரி அல்லவா! முழு ஆயுளும் இந்த கண்களினால் வைரங்களைப் பார்த்தவர். இப்படிப்பட்ட வைர வியாபாரி வேறு யாரும் இருக்க முடியாது. இவ்வளவு வைரங்களை கண்டறியும் ஆர்வம் உடையவர் யாரும் கிடையாது. நீங்களும் வைரமாக ஆகிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஏதாவது குறை அவசியம் இருக்கிறது என்பதை அறிவீர்கள். சம்பூர்ணம் ஆகவில்லை. சைத்தன்யமாக இருக்கிற காரணத்தினால் நீங்கள் முயற்சி செய்து குறைகளை நீக்க முடியும். வைரம் போன்று அவசியம் ஆக வேண்டும். அதுவும் முழு முயற்சி செய்யும் பொழுது தான் ஆக முடியும்.

தந்தை கூறுகின்றார் - கடைசியில் சரீரம் விடும் பொழுது எந்த நினைவும் வரக் கூடாத அளவிற்கு உங்களது மன நிலை பக்குவமாக இருக்க வேண்டும். இது தெளிவாக இருக்கிறது. உற்றார் உறவினர்கள் அனைவரையும் மறக்க வேண்டும். ஒரு தந்தையிடம் சம்பந்தம் வைக்க வேண்டும். இப்பொழுது நீங்கள் வைரம் போன்று ஆகிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இது தங்க நகைகள் விற்கும் கடையாகும். நீங்கள் ஒவ்வொரு வரும் ஒரு வைர வியாபாரிகளாக இருக்கிறீர்கள். இந்த விஷயங்களை வேறு யாரும் அறியவில்லை. நாம் முயற்சியின் அனுசாரமாக உலகிற்கு எஜமானர்களாக ஆகிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை குழந்தைகளாகிய உங்களது ஒவ்வொருவரது உள்ளத்திலும் இருக்கிறது. யார் உயர்ந்த பதவி அடைந்திருந்தார்களோ அவர்கள் அவசியம் முயற்சி செய்திருக்க வேண்டும். உங்களில் தான் இருப்பார்கள் அல்லவா! குழந்தைகளாகிய நீங்கள் தான் அந்த அளவிற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும். ஆகையால் பாபா ஒவ்வொரு குழந்தையையும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றார். மலர்களைப் பார்க்கிறோம் அல்லவா! இது எவ்வளவு நறுமணத்தைப் பரப்பும் மலராக இருக்கிறது! இதில் என்ன குறை இருக்கிறது? ஏனெனில் நீங்கள் சைத்தன்யமாக இருக்கிறீர்கள். வைரம் போன்று இருப்பவர்கள் தந்தையிடமிருந்து புத்தியை துண்டித்து, இங்கங்கு அலைய வைக்கும் படியான குறைகள் தன்னிடத்தில் என்னென்ன இருக்கின்றன? என்பதை அறிந்து கொள்வார். தந்தை கூறுகின்றார் - குழந்தைகளே! என் ஒருவனை நினைவு செய்யுங்கள். வேறு எந்த நினைவும் வரக் கூடாது. இல்லறத்தில் இருந்தாலும் ஒரு தந்தையை நினைவு செய்ய வேண்டும். இவர்களுக்கு பட்டி நடை பெற வேண்டும் என்று இருந்தது. அவர்கள் தயாராகி சேவைக்கு வெளிப்பட்டனர். பழையவர்கள் மிகவும் நன்றாக சேவை செய்வதைப் பார்க்கின்றோம். சில புதியவர்களும் சேர்ந்து விடுகின்றனர். பழையவர்களின் பட்டி நடைபெற வேண்டும் என்று இருந்தது. பழையவர்களாக இருக்கலாம், இருந்தாலும் அவசியம் குறைகள் இருக்கின்றன. பாபா எப்படிப்பட்ட மனநிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்று கூறுகின்றாரோ அது உருவாகவில்லை என்பதை ஒவ்வொருவரும் தனது உள்ளத்தில் புரிந்திருக்கின்றனர். இலட்சியத்தை தந்தை புரிய வைக்கின்றார். அனைத்தையும் விட அதிக கரை தேக அபிமானத்திற்கானது. அதனால் தான் தேகத்தின் பக்கம் புத்தி சென்று விடுகிறது. தேகத்தில் இருந்தாலும் ஆத்ம அபிமானியாக ஆக வேண்டும். இந்த கண்களினால் பார்க்கும் எந்த பொருளும் எதிரில் வரக் கூடாது. இப்படிப்பட்ட மனநிலையை உருவாக்க வேண்டும். நமது புத்தியில் ஒரு தந்தை மற்றும் சாந்திதாமம் தவிர வேறு எந்த பொருளும் நினைவிற்கு வரக் கூடாது. எதையும் தன் கூடவே எடுத்துச் செல்ல முடியாது. முதன் முதலில் நாம் புது சம்பந்தத்தில் வருவோம், இப்பொழுது பழைய சம்பந்தம் ஆகும். பழைய சம்பந்தத்தின் நினைவு துளியளவும் வரக் கூடாது. கடைசி காலத்தில் என்று பாடப்பட்டிருக்கிறது. இது இப்போதைய விஷயமாகும். கலியுக மனிதர்கள் தான் பாட்டு உருவாக்கியிருக்கின்றனர். ஆனால் அவர்கள் புரிந்து கொள்வது கிடையாது. மூல விஷயம் தந்தை புரிய வைக்கின்றார் - ஒரு தந்தையைத் தவிர வேறு யாருடைய நினைவும் வரக் கூடாது. ஒரு தந்தையின் நினைவின் மூலம் தான் உங்களது பாவங்கள் அழிந்து போகும். மேலும் தூய்மையான வைரமாக ஆவீர்கள். சில கற்களும் மிக மதிப்பானதாக இருக்கும். தந்தை கூறுகின்றார் - உள்நோக்கு முகமுடையவர்களாகி தனக்குள் பாருங்கள் - எனக்குள் என்ன குறை இருக்கிறது? எந்த அளவிற்கு தேக அபிமானம் இருக்கிறது? பாபா முயற்சிக்காக வித விதமான யுக்திகளை புரிய வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். எவ்வளவு முடியுமோ அந்த ஒருவரின் நினைவில் இருக்க வேண்டும். பிறர் எவ்வளவு தான் பிரியமானவர் களாக இருக்கட்டும், மிக அழகான குழந்தையாக, அன்பானவராக இருக்கட்டும், இருப்பினும் அப்படிப்பட்ட யாருடைய நினைவும் வரக் கூடாது. இங்கிருக்கும் எந்த பொருளின் நினைவும் வரக் கூடாது. சில

குழந்தைகளிடத்தில் அதிக பற்றுதல் இருக்கிறது. தந்தை கூறுகின்றார் - அவையனைத்திலிருந்தும் பற்றுதலை நீக்கி ஒருவரை நினைவு செய்யுங்கள். ஒரு அன்பான தந்தையிடத்தில் புத்தியின் தொடர்பை வைக்க வேண்டும். அவரிடமிருந்து அனைத்தும் கிடைத்து விடுகிறது. யோகாவின் மூலம் தான் நீங்கள் அன்பானவர்களாக ஆகிறீர்கள். தந்தை அன்பானவர், தூய்மையானவர் அல்லவா! ஆத்மாவை அன்பானதாக, தூய்மையானதாக ஆக்குவதற்காக தந்தை கூறுகின்றார் - குழந்தைகளே! எந்த அளவிற்கு நீங்கள் என்னை நினைவு செய்வீர்களோ நீங்கள் அளவற்ற அன்பானவர்களாக ஆகிவிடுவீர்கள். தேவி தேவதைகளாகிய உங்களுக்கு இன்று வரை பூஜை நடைபெறும் அளவிற்கு நீங்கள் அன்பானவர்களாக ஆகிவிடுகிறீர்கள். மிகவும் அன்பானவர்களாக ஆகிறீர்கள் அல்லவா! அரை கல்பம் நீங்கள் இராஜ்யம் செய்கிறீர்கள், பிறகு அரை கல்பத்திற்கு நீங்களே பூஜைக்குரியவர்களாக ஆகிறீர்கள். நீங்கள் சுயம் பூஜாரிகளாக ஆகி, தனது சிலைகளையே பூஜிக்கிறீர்கள். நீங்கள் அனைவரையும் விட மிக அன்பானவர்களாக ஆகக் கூடியவர்கள். ஆனால் அந்த அன்பான தந்தையை மிக நன்றாக நினைவு செய்யும் பொழுது தான் அன்பானவர்களாக ஆவீர்கள். ஒரு தந்தையைத் தவிர வேறு யாருடைய நினைவும் வரக் கூடாது. ஆக நான் தந்தையை மிக அன்பாக நினைவு செய்கிறேனா? என்று தன்னை சோதித்துப் பாருங்கள். தந்தையின் நினைவில் ஆனந்தக் கண்ணீர் வந்து விட வேண்டும். பாபா எனக்கு உன்னைத் தவிர வேறு யாருமில்லை. வேறு யாருடைய நினைவும் வரக் கூடாது, மாயையின் புயல்கள் வரக் கூடாது. புயல்கள் அதிகம் வருகிறது அல்லவா! தன் மீது அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். எனது அன்பு ஒரு தந்தையைத் தவிர வேறு யாரிடத்திலும் செல்வது இல்லை தானே? எவ்வளவு தான் அன்பான பொருளாக இருக்கட்டும், அப்பொழுதும் ஒரு தந்தையின் நினைவு தான் வர வேண்டும். நீங்கள் அனைவரும் ஒரு நாயகனின் நாயகியாக ஆகிறீர்கள். நாயகன் நாயகியாக ஆகிறவர்கள் ஒருமுறை ஒருவரையொருவர் பார்த்துக் கொண்டால் போதும், திருமணமும் செய்து கொள்ளமாட்டார்கள். தனியாகவே வாழ்வார்கள், ஆனால் ஒருவருக்கொருவரின் நினைவு புத்தியில் இருக்கும். இப்பொழுது நாம் அனைவரும் ஒரு நாயகனின் நாயகிகளாக இருக்கிறோம் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். அந்த நாயகனை நீங்கள் பக்தி மார்க்கத்திலும் அதிகம் நினைவு செய்தீர்கள். இங்கும் அவர் எதிரில் இருப்பதால் நீங்கள் அதிகம் நினைவு செய்ய வேண்டும். தந்தை கூறுகின்றார் - என் ஒருவனை நினைவு செய்தால் உங்களது கவலைகள் நீங்கி விடும். இதில் சந்தேகத்திற்கே இடமில்லை. பகவானை சந்திப்பதற்காக அனைவரும் பக்தி செய்கின்றனர்.

இங்கு சில குழந்தைகள் எலும்பு தேயுமளவிற்கு சேவை செய்கின்றனர். சேவைக்காக ஏங்குகின்றனர். அதிக உழைப்பு செய்கின்றனர். பெரிய மனிதர்கள் அந்த அளவிற்கு புரிந்து கொள்ள முடியாது என்பதையும் நீங்கள் புரிந்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் உங்களது உழைப்பு ஒருபொழுதும் வீணாவது கிடையாது. சிலர் புரிந்து கொண்டு தகுதியானவர்களாக ஆகின்றனர், பிறகு பாபாவின் எதிரில் வருகின்றனர். இவர் தகுதியானவரா? இல்லையா? என்பதை நீங்கள் புரிந்திருக்கிறீர்கள். குழந்தைகளாகிய உங்கள் மூலமாக அவர்களுக்குத் திருஷ்டி கிடைக்கிறது, அலங்கரிக்கக் கூடியவர்கள் குழந்தைகளாகிய நீங்கள். இங்கு யாரெல்லாம் வந்திருக்கின்றனரோ அவர்களை குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அலங்கரித்திருக்கிறீர்கள். பாபா உங்களை அலங்கரித்திருக்கின்றார், பிறகு நீங்கள் மற்றவர்களை அலங்கரித்து அழைத்து வருகிறீர்கள். தந்தை வாய்ப்பு கொடுக்கின்றார், நீங்கள் எவ்வாறு அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிறீர்களோ அவ்வாறு மற்றவர்களையும் அலங்கரிக்கிறீர்கள். தன்னை விட மற்றவர்களையும் நன்றாக அலங்கரிக்க முடியும். அனைவருக்கும் அவரவர்களது அதிஷ்டம் இருக்கிறது அல்லவா! புரிந்து கொள்பவர்கள் சிலர் புரிய வைப்பவர்களை விட தீவிர வேகத்தில் சென்று விடுகின்றனர். இவர்களை விட என்னால் நன்றாகப் புரிய வைக்க முடியும் என்று நினைக்கின்றனர். புரிய வைப்பதில் போதை அதிகரிக்கும் பொழுது அப்படிப்பட்டவர்கள் வெளிப்படுகின்றனர். பாப்தாதா இருவரின் உள்ளத்திலும் அமர்ந்து விடுகின்றனர். பல புதியவர்கள் பழையவர்களை விட வேகமாக இருக்கின்றனர். முள்ளிலிருந்து மிக நல்ல மலர்களாக ஆகியிருக்கின்றனர். ஆகையால் பாபா ஒவ்வொருவரையும் பார்க்கின்றார்- இவரிடத்தில் என்னென்ன குறை இருக்கிறது? இந்த குறை இவரிடத்திலிருந்து நீங்கி விட்டால் மிக நன்றாக சேவை செய்வார். தோட்டக்காரர் அல்லவா! எழுந்து கடைசியில் உள்ளதையும் பார்க்க வேண்டும் என்று உள்ளம் விரும்புகிறது. ஏனெனில் கடைசியிலும் அமர்ந்திருக்கின்றனர். நல்ல நல்ல மகாரதிகள் முன் வரிசையில் அமர வேண்டும். இதில் யாரும் குழப்பமடைய வேண்டிய அவசியமில்லை. ஒருவேளை குழப்பமடைந்து, கோபித்துக் கொண்டால் தனது அதிஷ்டத்திடம் கோபித்துக் கொள்கிறீர்கள் என்று பொருள். எதிரிலுள்ள மலர்களைப் பார்த்து பார்த்து அளவற்ற குஷி ஏற்படுகிறது. இவர் மிகவும் நன்றாக இருக்கிறார், இவரிடத்தில் சிறிது குறை இருக்கிறது. இவர் மிகவும் சுத்தமாக, தெளிவாக இருக்கிறார். இவரிடத்தில் உள்ளாளுக்குள் சிறிது துரு, கரை படிந்திருக்கிறது. ஆக அனைத்து குப்பைகளையும் நீக்க வேண்டும். தந்தையைப் போன்று அன்பைத் தருவது யாரும் கிடையாது. மனைவிக்கும் கணவன் மீது

அன்பு இருக்கும் அல்லவா! கணவனுக்கு அந்த அளவிற்கு இருப்பது கிடையாது. அவர் இரண்டாவது, மூன்றாவது மனைவியை உருவாக்கிக் கொள்கின்றார். மனைவிக்கு கணவன் இறந்து விட்டால் அவ்வளவு தான், கணவரே, கணவரே என்று கூறிக் கொண்டே இருப்பாள். கணவர்களுக்கு ஒரு காலணி (செருப்பு) போய் விட்டால் மற்றொன்றை போட்டுக் கொள்வார். சரீரம் காலணி என்று கூறப்படுகிறது அல்லவா! சிவபாபாவிற்கும் நீண்ட காலணி இருக்கிறது அல்லவா! இப்பொழுது நாம் பாபாவை நினைவு செய்து முதல் தரமானவர்களாக (First Class) ஆவோம் என்பதை குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்பொழுது புரிந்திருக்கிறீர்கள். சிலர் மிகவும் நாகரீகமாக இருக்கின்றனர் எனில், 4-5 காலணிகளை வைத்திருப்பர். உண்மையில் ஆத்மாவிடமிருந்து காலணி ஒன்று தான். காலுக்கான செருப்பும் ஒன்றாகத் தான் இருக்க வேண்டும். ஆனால் பல வைத்திருப்பது ஒரு நாகரீகம் ஆகிவிட்டது.

தந்தையிடமிருந்து நாம் என்ன ஆஸ்தி அடைகிறோம்? என்பதை இப்பொழுது நீங்கள் புரிந்திருக்கிறீர்கள். அந்த சொர்க்கத்திற்கு நாம் எஜமானர்களாக ஆகிக் கொண்டிருக்கிறோம். சொர்க்கம் தான் உலக அதிசயம் என்று கூறப்படுகிறது. சொர்க்கத்தை அவசியம் பரம்பிதா ஸ்தாபனை செய்வார். இப்பொழுது நீங்கள் நடைமுறையில் (Practical) ஸ்ரீமத் மூலம் தனக்காக சொர்க்கத்தை ஸ்தாபனை செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். இங்கு எவ்வளவு பெரிய பெரிய மானிகைகள் கட்டுகின்றனர். இவையனைத்தும் அழிந்து போய்விடும். நீங்கள் அங்கு என்ன செய்வீர்கள்? என்பது உள்ளத்தில் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். இங்கு நம்மிடத்தில் எதுவும் கிடையாது. வெளியிலுள்ளவர்களாக இல்லறத்தில் இருந்தாலும் இவையனைத்தும் பாபாவினுடையது, என்னிடம் எதுவும் கிடையாது, நான் டிரஸ்டியாக இருக்கிறேன் என்று புரிந்திருக்கின்றனர். டிரஸ்டியாக இருப்பவர்கள் எதையும் வைத்துக் கொள்ளமாட்டார்கள். பாபா தான் எஜமானர். இவை அனைத்தும் பாபா வினுடையது. வீட்டில் இருந்தாலும் இவ்வாறு நினைப்புகள். செல்வந்தர்களின் புத்தியில் இந்த விசயங்கள் வர முடியாது. டிரஸ்டியாக இருங்கள் என்று பாபா கூறுகின்றார். என்ன செய்தாலும் பாபாவிருக்கு செய்தி கூறிக் கொண்டே இருங்கள். பாபா, கட்டிடம் கட்டவா? என்று கேட்கின்றனர். கட்டுங்கள் என்று பாபா கூறுவார். டிரஸ்டியாக இருங்கள். தந்தை அமர்ந்திருக்கின்றார் அல்லவா! தந்தை சென்று விட்டால் அனைவரும் ஒன்றாக தங்களது வீட்டிற்குச் செல்வீர்கள். பிறகு நீங்கள் தங்களது இராஜ்யத்திற்குச் சென்று விடுவீர்கள். பிறகு நான் கல்ப கல்பத்திற்கு பாவனம் ஆக்குவதற்கு வர வேண்டியிருக்கிறது. எனது நேரத்தில் நான் வருகிறேன். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிய, தேடிக் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமான பாபாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

- 1) அனைத்திலிருந்தும் பற்றுதலை நீக்கி ஒரு அன்பான தந்தையை நினைவு செய்ய வேண்டும். உள்நோக்கு முகமுடையவர்களாகி தனது குறைகளை சோதனை செய்து நீக்க வேண்டும். மதிப்பான வைரமாக ஆக வேண்டும்.
- 2) எவ்வாறு தந்தை குழந்தைகளாகிய நம்மை அலங்கரித்திருக்கிறாரோ அவ்வாறு நாம் அனைவரையும் அலங்கரிக்க வேண்டும். முள்ளை மலராக்கும் சேவையில் ஈடுபட வேண்டும். டிரஸ்டியாக இருக்க வேண்டும்.

வரதானம்: பிராமண வாழ்க்கையில் விதவிதமான அனுபவங்களின் மூலம் மகிழ்ச்சியின் அனுபவம் செய்யக் கூடிய சம்பன்ன ஆத்மா ஆகுக!

வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு மனித ஆத்மாவும் விரும்புவது பல்வகை (Variety). ஆக முழு நாளும் வித விதமான சம்பந்தம், விதவிதமான சொரூபத்தின் பலவகைகளை அனுபவம் செய்யும் பொழுது மிகவும் மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கையின் அனுபவம் செய்வீர்கள். பிராமண வாழ்க்கையானது பகவானிடத்தில் சர்வ சம்பந்தத்தின் அனுபவம் செய்யக் கூடிய சம்பன்ன (முழுமையான) வாழ்க்கையாகும். ஆகையால் ஒரு சம்பந்தத்தையும் குறைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. ஒருவேளை ஆத்மாவின் சம்பந்தம் சிறிது குறைந்தாலும் சர்வ என்ற வார்த்தை அழிந்து விடும். எங்கு சர்வ என்பது இருக்கிறதோ அங்கு தான் சம்பன்னம் இருக்கும். ஆகையால் சர்வ சம்பந்தங்களினால் நினைவு சொரூபம் ஆகுகங்கள்.

கலோகன்: பாப் சமான் அவ்யக்த ரூபதாரி ஆக்கும் போது இயற்கையின் ஒவ்வொரு காட்சியையும் பார்க்கும் பொழுது குழப்பத்தில் வர மாட்டீர்கள்.